

**Abbasəli
Əhmədəoglu**

yoluna, aynına bel bağlayıbdır.”

Nizami yaratdığı beş kitabda harada gözəllik, kamal, saflıq, ürəyitəməzlik, ədalət və başqa müsbət əlamətlərdən yazardıqda “Türk” işlədir, amma yuxarıdakı – və bu məqalədə yerin az olduğuna görə getirə bilmədiyimiz – beytlərdə Türklerdən başqa xalqlara görə yazdıığı bölmələrdə çox da müsbət bir baxış olmadığını aydıncaşına ayırdı. Örnək üçün, yuxarıdakı beytlərdə kürdlərə

(Əvvəli ötən sayımızda)

Azca sonra, nağılin qalanında o kəniz İsgəndərə belə deyir:

لَهُمْ أَنَّمَا يَرَى مِنْ تَوْأِمٍ
لَهُمْ لَا يَرَى مِنْ تَوْأِمٍ

“Türklük eyləmə, ey meylim sənə ki sənin türküne, bəlkə hindunam

Göydən olmağima baxma,
sənin hindunam Çindənəm,
amma dərdinə dərmanam.”

Nizaminin Dəri dilində yazdığı ikinci beytdə iki dəfə “çin” sözcüyü işlənibdir. Birinci “Çin” Türküstən ölkəsi, ikinci çin isə qəmdən, qüssədən üzə düşmüş qırışlırlar istiara edir. Nizami o kənizə verdiyi dəyərə görə İqbalname kitabında da onun nağılinin ardını getirib Türk olduğunu bir daha vurqlayırdı.

Nizami Şərəfname kitabının başlanışlarında bu kitabın Xızır peyğəmbər tərefindən ona telim olduğunu iddi etdiyi bölümde Xızırın dilindən başqa milletlərə olan baxışını beləce açıqlayır:

فِي حَالَكَ عَرَافَتْ لَبِيَدَ كَلَّاتْ
جَعْلَمْ طَلَبَرْ خَوَاهِي وَ زَرِيَّونَهُ مُلَكَّتْ
لَهُمْ لَا يَرَى دَهْسَانَ خَرَقَرْمَهُ جَلَّهُ
بَهَارِي وَ خَلَقَرْي وَ كَلَّكَي وَ كَلَّهُ
كَهَهُوكَ قَرَنَهُنَهُ مَارَدَرَانَ
لَهُمْ لَا يَرَى دَهْسَانَ خَرَقَرْمَهُ جَلَّهُ
لَهُمْ لَا يَرَى دَهْسَانَ خَرَقَرْمَهُ جَلَّهُ

“Gümüş xum’la qızıl təst istəsən İraq torpağından keçməməlisən,

Reydən tut Xərezm ilə Cənd heç avadanlıq görməzsən yalnız lər kənd,

Buxaralı, Xəzrli, Gilək ilə Kürd hamısı bir parça çörəyin açğıdır,

Ücunda yüz süngü ucu görülməmiş Mazandaranda heç bitməz,

Gəlməz başqa heç nə Məzandarandan ancaq bir dev xalq gələr ikincisi də dev.”

Nizami Yeddi Gözəl əsərinin Xeyr ilə Şərin nağılındakı bölməndə Şərin öldürdüyü yerdə də Şəri öldürən kürdə görə yazır:

كَهَهُوكَ قَرَنَهُنَهُ مَارَدَرَانَ

“Qansoran kürd Şərrin izi ilə getdi qılınc çalıban kəlləsini kəsdi.”

Şərəfname əsərində isə İsgəndər Məkkə səfərindən qayıtdıqda İraq torpağından vətənине qayıtmış istəyir. Amma bu anda Azərbaycan başçısının göndərdiyi elçi onun yoluna çıxıb Ərməndə (Nuşabənin başçılığıyla Tiflis ilə Bərdə kimi şəhərləri idarə edən Bərdə xanlığında) atəşpərestlik edən bir çətənin xalqa edən zülmərin İsgəndərə xəbər getirir. Ərmən qoçularını öz başına yılbı yerli əhaliyə zülm edən bu çətənin başçısı adı bir kurd oğlu idi. Nizami ona görə belə yazır:

كَهَهُوكَ قَرَنَهُنَهُ مَارَدَرَانَ

“Abxazda adı bir kurd oğlu var Rüstemin savaşın heç anımsamır

Ərmən qoçuları havadarıdır

Nizaminin milli kimliyi və Vətəni “O böyük Azərbaycan şairi, Türk oğlu Türkdür”

“qansoran”, “adi”, “Çörək üçün alçalan” kimi aşağılayıcı əlamətlər işlədir. Bu hesabla nizami heç vaxt o millətlərə mənsub edilə bilmez. Klasik dünya ədəbiyyatında olduğu kimi Nizami də yazdığını bütün dünya üçün yazdığını baxmayaraq, öz milli təəssübünü aydıncaşına elan etməkdən vaz keçmir və öz milli kimliyinə olan təəssübünü öz təbii haqqı kimi istifadə edir.

Nizaminin vətənində gəldikdə o bir beytdə hansı şəhərdən olduğunu açıqcasına bildirir:

“Nizami Gəncənin vətəndaşı oldu ki sənin salamından pəysiz olmasın.”

Əlyazma nüsxəsində olan eyni beyt 2017-də Daryus neşriyyatı, Məşhəd şəhərində çap olmuş iki cildlik kitabın ikinci cildində var. Buna baxmayaraq bəziləri onu başqa şəhərlərdən olduğunu iddia edir. Elmi baxımdan əsassız olan bu iddiaya görə Xəmsənin mətnindəki semiotik işaretlər ilə Nizaminin Gəncə şəhərindən azərbaycanlı olduğunu sənədlər göstirməliyik...

Quruluşçuluq (Structuralism)

ədəbi tənqid nəzəriyyəsi dilçi alım, Sosurun araşdırmlarıyla meydana çıxdı. Sonralar getdikcə Yeni Ələşdiri (New Criticism) nəzəriyyəsi ilə irəli getdi. Bu ya-naşmada hər hansı bir mətni tənqid etmək üçün öncələr dilin mətnində olan əlamətləri diqqətə alıb analiz etməyi nəzərdə tuturdu. Amma yeni ələşdiridə əsərin ar-xasında olan yazarın niyyəti dilin özünün, biçiminin, eləcə də mətnin rəsmi özəlliklərindən çox az önemli görünür. Vimsət ilə Birdzilin yazdıqları açar məqalədə yazar: “Mətni anlamaq üçün yazarın özkeçmiş (biography) ya tarixi kimi artıq olan özəllikləri araya

ışiq—qaranlıq
Yuxarı—aşağı
Erkək—dişi
Bu qarsıt ikili bütün anlam yaratmanın öncül quruluşudur.” Bu nəzəriyyəye dayanaraq Nizaminin əsərlərindəki mətnin içindən qarşıt ikili olaraq (get—gel) anlamalarını seçsək onun doğma vətənini öz yaradıcılığından aydıncaşına isbat edə bilməsələri.

Xosrov-Şirin əsərində, Bəhram şah Xosrov Pərvizdən qaçırdığı bölümde Nizami belə bir beyt yazır:

لَهُمْ لَا يَرَى دَهْسَانَ خَرَقَرْمَهُ جَلَّهُ
لَهُمْ لَا يَرَى دَهْسَانَ خَرَقَرْمَهُ جَلَّهُ

“Yüz hilə, dastanla yoldan do-

paqlarından keçib getməsini belə yazır:

لَهُمْ لَا يَرَى دَهْسَانَ خَرَقَرْمَهُ جَلَّهُ
لَهُمْ لَا يَرَى دَهْسَانَ خَرَقَرْمَهُ جَلَّهُ

“Yolverməz dəhlizdən o çətin yoldan Şirvandan şirlər kimi çəkilib getdi”

Bu beytdə isə Nizami Azərbaycanın Gəncə şəhərində yaşa-maqdadır. Şirvan Azərbaycanın başqa bir şəhəridir. Azərbaycanın Şirvan şəhərindən çıxıb Dərbəndə doğru gedən isə İsgəndərdir. Aydındıca göründüyü kimi qarşıt ikili (gel—get) vahidi Nizaminin azərbaycanlı olduğunu isbat edə bilir.

Nizaminin dünya ədəbiyyatındaki yüksək yeri, eləcə də onun yaradıcılığı yüzərildir. Bunca böyük bir milli-mənəvi dəyəri özünü bilmək elbette hamını tamahlandırıb. Ancaq Nizami yaradıcılığının dərin incəliklərində onun ana dilində yazmasını yasaq edən şahlara, xaqanlara qarşı ana dilinə milli kimliyini qorumaq üçün dərin izlər miras qoyubdur.

Demək olar heç bir şair, milli düşüncənin yüksəldiyi XIX-XX yüzyilliklərdə milli düşüncənin,

Nizami yaratdığı beş kitabda harada gözəllik, kamal, saflıq, ürəyitəməzlik, ədalət və başqa müsbət əlamətlərdən yazardıqda “Türk” işlədir, amma yuxarıdakı – və bu məqalədə yerin az olduğuna görə gətirə bilmədiyimiz – beytlərdə Türklerdən başqa xalqlara görə yazdıığı bölmələrdə çox da müsbət bir baxış olmadığını aydıncaşına ayırdı. Örnək üçün, yuxarıdakı beytlərdə kürdlərə “qansoran”, “adi”, “Çörək üçün alçalan” kimi aşağılayıcı əlamətlər işlədir. Bu hesabla nizami heç vaxt o millətlərə mənsub edilə bilməz. Klasik dünya ədəbiyyatında olduğu kimi Nizami də yazdığını bütün dünya üçün yazdığını baxmayaraq, öz milli təəssübünü öz təbii haqqı kimi istifadə edir...

çəkməyə ehtiyac yoxdur. Bütün ehtiyacımız olan səfəhənin üzərindəki sözcüklerdir; anlam isə mətnində alınır.”[78] Sosurun iki-qarşılıqlar (binary oppositions) nəzəriyyəsini daha dəqiq araşdırın A. J. Qraymas qarşılıqlı işləyən semantik vahidləri önerdi. O bu vahidləri “semes” adlandıb mübahisə etdi ki anlam bu ikili qarşılıqların arasından yaranır. Bəzi qarşılıqlar örnək üçün bunlardır:

“Bir elçi azad insanlar kimi çıxıb gəldi Azərabadeqan Xanı tərefindən”

Bu beytdə İsgəndər İraqda-dır. Azərbaycandan çıxıb gələn elçi İsgəndərin olduğu məkəna doğru çıxb gəlir. İsgəndərə geliş, Nizamiya gediş anlamındadır.

Azərbaycan torpaqlarına ilgili olan ikinci tarixi olay İsgəndərin Şirvandan keçib Dərbənd duvarına saldırmasıdır. Nizami İsgəndərin Şirvan tor-

milli ruhun ustası Xəlil Rza Ulu-türk bəllə, Nizamice “Türk”, “Türkî”, “Türktaz” sözcüklerini öz yaradıcılığında işlətməyibdir. O öz yüksək ədəbiyyatının incəlikləri ilə öz milli kimliyini, ana dilini, ana yurdunun, habelə o vaxtdakı dünya tarixini, düşüncəni, milli-mənəvi dəyərlərini aydıncaşına çağdaş oxucuya çatdırmaqla onları qoruya bilibidir. O böyük Azərbaycan şairi, Türk oğlu Türkdür.